

телно правяли нѣкаквы образцы, въ знакѣ че: Спаситель міра щѣлъ да ся жертвува, за избавленіе-то на человѣцы-тѣ отъ робство-то на діавола и грѣхъ-тѣ.

Законъ-тѣ и Священно-то писаніе.

До Моисея человѣцы-тѣ ся управлявали подѣ естественъ законъ и священно-то преданіе. Естествененъ законъ ся подразумѣва, що-то е показвалъ Богъ на человѣцы-тѣ чрезъ разумъ-тѣ и свѣсть-тѣ имъ. А священно преданіе е ученіе-то за Бога и богоугодній животъ, кое-то было открыто непосредственно отъ Бога на человѣцы-тѣ и чрезъ разказваніе и примѣри предавало ся отъ родители-тѣ на дѣца-та и тѣй на потомство-то. За упазваніе на священно-то преданіе спомагаль дълговренній животъ на человѣцы-тѣ, кои преди потопа живѣяли по деветъ-стотины години и повече, а подиръ потопа до триста и повече години, и тѣй единъ человекъ можаль да разказва нѣколко столѣтія наредѣ, за божіи-тѣ и человѣчески дѣла.

Въ време-то Моисеево, человѣческии жи-